

בס"ד, ט' אדר ב, תשע"ד
11 מרץ, 2014
מתב"י - 457.עד

קרבה שנת השבע

הנני מתכבד להביא את ארבע החלופות העומדות בפני החקלאי, במסגרת הערכותיו לקראת שנת השמיטה, וזאת כדי שיוכל לבחור את הדרך שילך בה ואת המעשה אשר יעשה. החלופות כפי שיובאו להלן מייצגות הן את עמדת הרבנות הראשית לישראל, קיום אחת או יותר מהן על ידי החקלאי, יאפשר שיווק תוצרתו החקלאית בשווקים, שכן הרבנויות המקומיות הונחו בהתאם.

אוצר בית דין - אוצר בית דין מופעל כ"חכירת המטעים" ע"י בית הדין בשנת השמיטה, ולמעשה החקלאי מוסר את יבולו לאוצר בית דין, כאשר הוא מתמנה כשליח בית דין, ומבצע רק את העבודות המותרות על פי הוראות בית הדין, ואת שכר טרחתו הוא מקבל בהתאם לעבודתו כשליח ביה"ד. ביה"ד מחלק את הפירות לעמך בית ישראל, וגובה את דמי החלוקה, על פירות אלו חלה קדושת שביעית ויש לנהוג בהם בהתאם.

מצעים מנותקים - גידולים על מצעים אשר הם מנותקים מהקרקע ובתוך בתי גידול, הזריעה מתאפשרת גם במהלך שנת השמיטה, באופן זה ניתן לגדל גידולים שלא תחול עליהם קדושת שביעית, חלופה זו מתאימה לגידולי שדה.

שביתת הקרקע - השבתת קרקע משמעותה, אי עשיית כל מלאכה בשנת השמיטה בגידולי שדה, ובמטעים שמירה על קיום העצים והפקר היבול, וזהו ניסיון הגדול בשמירה על קדושת הארץ.

היתר מכירה - היות ואין אפשרות שכל תושבי ארץ ישראל יקיימו את מצוות השמיטה בשלמותה. על כן נמנו וגמרו לסדר מכירת הקרקע לנוכרי באופן שע"י כך הקרקע הנמכרת תהא מופקעת מדין חיוב השמיטה, ולא יבואו ח"ו לידי עבירה בעבודת הקרקע בשביעית. יש לדעת כי מלאכות האסורות מדאורייתא זריעה, זמירה, קצירה ובצירה אינן מותרות ע"י היתר המכירה ואסור לעשותם ע"י ישראל.

בתפילה שנוכה לקיים מצוות שבת הארץ כהלכתה,

דוד לאו
הרב הראשי לישראל

